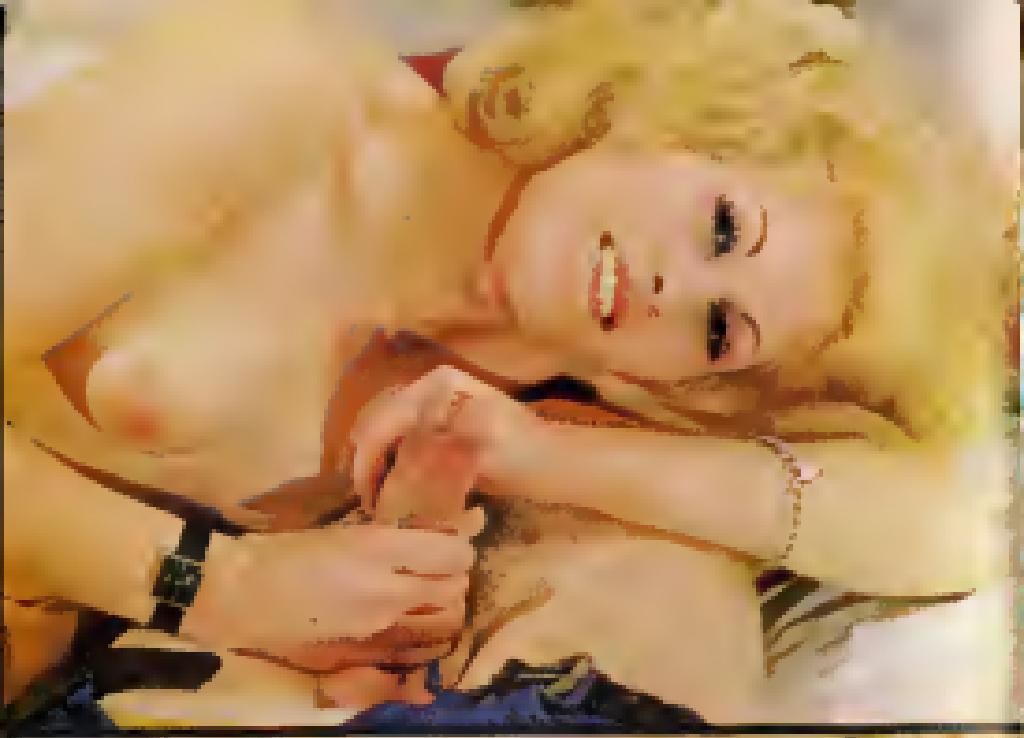




porno
chick















Lisetta's benen...

Lisetta's benen kon je geen normale voorbewegingsattributen meer noemen. Ze waren meer. Véél meer. Denk niet dat ik haar, Lisetta's onderdelen nu zal gaan vergelijken met herte- of hindepootjes of meer van die flauwe kui. Nee! Liesetta was in de eerste plaats een waar wijf, een stuk in de echte zin, al was ze dan ook pas zestien en een half.

En de reden waarom ik dit zo zeg, lag aan haar benen, zit in haar benen, want ze drukten het uit. En daarbij moet je nagaan dat ze een nachter kindergezichtje had en een taaltje als van een Meisjeopgeleidtje roccocofiguurtje. Maar dan kwamen haar heupen en haar dijen! Waarschijnlijk lag het ook aan de superfijne tekening van haar knieën daaronder, die boven een paar kuiten en enkels troonden waar je een brok van in je keel kreeg. Altijd als ik zakkenlatjes in mijn schoentassen oefving. Ilet ik Liesette als ratac prik even de ladder bestijgen om de hoogste doos (zodat ze op die trap nog op haar tenen moet staan óók) aan te reiken. En dan had je die gezichten moeten zien van die kerels die keken of ze elk moment in tranen zouden uitbarsten! Je had ze die gewoon strak begomen te kijken al sikkens ze dan ook een paar keer iets weg, maar sommigen zag je wit om hun neus wegtrekken terwijl hun ogen verzig werden. Daar Lieset nu al een goed half jaar bij me werkte was ze bepaald vaardig geworden in het openstellen van 'n gaip, doch de deskundigheid die ze aan de dag legde, als ze onder de toonbank gezeten mijn serotonine masseerde terwijl ik intussen met een onbewogen gezicht aan de kassa zatbend, de ouwchoerenpraatjes van mijn klanten aansluorde, was zo gedegen dat je direct van een natuurlalent kon spreken. Zulke vrouwen worden, naar ik schat, één op de 150.000 geboren. Jullie horen het, ik houd geen lange inleiding hoe dat nu allemaal wel in z'n werk was gegaan om te komen tot wat we nu hadden, het feit was er, dus laten we daar veruit gaan.

Nu hoor ik jullie al zeggen dat ik waarschijnlijk een speciale benoemrijker ben. Nou goed-zeg ik dan, en so what? Misschien mag ik U er even op wijzen dat, ze toen ze de eerste keer in mijn priekantoor voor mijn bureau stond en ik haar een paar slappen terug liet doen om meer van haar te kunnen zien dan alleen haar bovenlijf, ze schijnbaar intuïtief aanvoelde waar toe ze in de wereld geroepen was en wat er dus nu van haar verwacht werd. Nog voor ik commandeerde had ze haar handen al aan haar rokkenom en toen ze dan ook op mijn bevel haar rok optilde deed ze dat ergend haagzaam maar niet nadat ze eerst haar voeten een flink eind uit elkaar had geplaatst. Kijk en dat bedoel ik nou maar. Ze wist waar het omging en ze was zich bewust wat ze waard was. Vandaaar dat ze dus weinig oomslag gebruikte.

Dus lig nou niet te lullen want ik geef 't ieder van U te doen om daar dan kalm ouder te blijven. Toen ze zo voor me stond als de geboren verleidster, in die meest uitdagende hoerigste stand die je maar bedenken kunt, schreeuwden die benen van haar het gewoon uit. Dit was geen pinkeling meer, dat was om je oren slaan wat die pechotpoeten deden. Ze droeg expres sjaaltje, dat kreng, dus werd je blik met één rotklap magnetisch naar die vlakken blank vlees gezogen boven haar kousen. Meer dan rood, meer dan vol, appetijdelijk fris en tegelijk zweel verboden, de brute inkijk in een teer geheim. Want het effect van het onzedelijke, het onkuise van die stukken waren bovenzuil werd geaccentueerd door de onmerkbaar subtiele maar niet minder machtigzindende gespannen veerkracht van de bol naarworen staande dijen. Heelgoed maar enkele vrouwen hebben.

Wat juist nog meer opviel doordat haar kuiten en eigenlijk haar hele onderbenen in de tegenovergestelde richting naar achteren gebogen stonden. Beginnen jullie het nu te begrijpen? En gaat jullie een lichtje op als ik dus zeg dat haar enkels en weeven in overeenstemming waren met haar knieën?

Héhé, misschien kan er dan, nu we zover gekomen zijn, enig begrip van jullie kant opgebracht worden voor het feit dat ik bij de Officier van Justitie moet langskomen.

De officier toonde echter weinig begrip. Toen ik binnengelaten werd viel hij dan ook direct met de deur in huis. "Wat heeft U nou gedaan, menser?" begon hij. U bent in een gesloten voertuig aan de openbare weg aange troffen in gezelschap van een minderjarig meisje, met onthoofd geslachtsorgaan, met haar ontucht plegend. . ." Ik keek hem eens aan. Door zijn gepoederde bril, die uit flessenbodems scheen te bestaan leek zijn gezicht een en al ogen. "Nu-, siste hij, -wat heeft U daarop te zeggen?" -Wel, zei ik, -als dat een grapje van de concurrentie moet betekenen . . . vind ik het niet hyster origineel, doch hoe dan ook, vanzelfsprekend wijs ik deze beschuldiging als absurd van de hand."

Toen ontstond er een kille heen en weer gepraat. Hij bestep zich op het



rappoort van de agent, die ons buiten de bebouwde kom rommelend had aangetroffen!

Aangetroffen! ! Was het niet om je te bedoen". De rotzak was plotseling uit het duister opgedoken als een donkere schijn met glimmende uniformknopen, net op het moment dat Lisette me een verrukkelijke abbehandeling gaf nadat we een uitgebreide sonderaars achter de rug hadden. "Doe! U eens even open meneer!" had de goelaard schor geroepen nadat hij ons nota bene eerst een hele tijd had afgelagd, waarbij hij zich waarschijnlijk had stam afrukken en toen, eenmaal klaargekomen en nu met zijn walgelijke ambtenaarskakak de struiken bevuld te hebben, moesten wij het das ontgelden. "Moment meneer" had ik teruggeroepen en terwijl de positionele voyeur zenuwschichtig aan de portieren moerde om de wagen maar vlug open te krijgen nadat hij nog wat meer kon zien dan hij door de beslagen ramen niet zijn zaklantaarnje had kunnen waarnemen, hadden we eerst onze kleren in orde gemaakt en intussen afgesproken wat we zouden zeggen.

Ik stapte als eerste uit de wagen en hij begon me meteen heet te ondervragen.

Of ik getrouwed was -onderdaad. -God, man hoe kan je dan zoets doen. . . moraliseerde hij vaderlijk om gelijk gracie te vervolgen met vragen als: "Je hebt 't zeker ook in d'r tutjes en billen geknepen. . . ?" Toen begreep ik nu uit welke hoek de wind waaide, hij moet getikt zijn.

De schoft dook de wagen in en zette zich breed naast Lisette. Ik liep heen en weer, de ene sigaret na de andere rokend en zag hem schateren met z'n lange. Ik verloor m'n geduld en tikte tegen de ruiten. "Ik geloof dat er colleg's van U in de buurt zijn meneer," riep ik los. Hij sprong de wagen uit en begon in de struiken te schijnen en te zoeken. Daarop moesten we mee naar het bureau, hij maakte aantekeningen, beelofte te rapporteren dat hij mij slechts een bekeuring voor fout parkeren zou laten staan en gaf haar een vermaning nooit meer met vreemde maanden mee te gaan. . . Doch nu was het Maandagnorgen en ik zat bij de Officier himself, die mij uiteenzette dat ik in ieder geval tegen de aldaar heersende gemeentelijke verordeningen had gezondigd. Ik vroeg me af wat er in hem oenging terwijl hij het maar had over mijn stijve penis en mijn broek die nass beneden was, terwijl het meisje (hij profielde en smakte kauwend de woorden) met geheel ontbloot onderlichaam bij me was aangetroffen, had.

Maar hij schoot niet veel met me op en na een half uur stond ik alweer buiten. Ik besloot direct maar naar Lisette te rijden om eens poohhoogte te nemen. Haar zusje vertelde me dat ze met Pups en Mans op het bureau zat. . . Goejendag, daar had je het gesodemieter. Toen ik binnenkwam leek het wel een zitting van de voogdijraad. Aan een grote tafel zaten aan de ene kant de ouders van Lisette met haar en het meisje. Tegenover hen zat een grote politiepik met wat kleinere seisenzen- en om hem heen. Toen ik



aan het hoofd van de tafel had plaats genomen, zodat ik alle partijen in het gezicht kon kijken, beet de breedgekaakte bollebop me toe: "Menseerrr, herkent U deze agent? " En hij wees op de roodharige (dat zag ik nu) ridder van de droevige figuur die vrijeende paartjes vermaande. "Dat gezicht, meneer... ? Dat vergoot ik van m'n levensdagen nietmeer! " zei ik zeer beslist. "Zo, en waarom dan wel niet menseerrr... ?" bruskeerde de doorgewinterde dienstrot.

"Heel simpel" antwoordde ik, overwegend dat de klootzakken in hun gulzigheid, om met z'n allen van een pakant uitje dat hun saaie dagindeling diende te breken, te gaan genieten, helemaal vergaten dat we veel te gezellig samen bij elkaar zaten en alles wat ik dus zei gelijk door de "medebeklaagde" zou worden gehoord. Ik moest dus even aan het woord blijven en het standaardprevellement ten beste geven zodat ieder wist waar hij aan toe was.

Kijk - vervolgde ik das flaks, - een PSYCHOPAAT ontmoeten doe je niet iedere dag. . . Ja zeker- en ik wuifde de verbassele bewaren van de commandant weg,- iemand die, wanneer je je radiateur last afkoelen, gaat vragen of je de dame in kwestie in haar tietjes en billetjes geknepen hebt, is voor mij iemand met een sexuele afwijking. Weet je wat het is jongens - zei ik vertrouwelijk doch met hoge stem,- wij protestadsmensen honden niet van die genotige vuilbekkerig. Als het nodig is, non ja, dan spreken wij gewoon van LUL, KUT en NEUKEN! Voeljewell? " Ik slingerde de woorden het politiebureau in.

"En waarom ik zei dat ik haar wel liften opgepikt had? Wel heel vervuldig, toen die mollie man ineens zielijk heet begon te praten, drong zich pas ten volle het eventueel-compromitterende van de situatie aan me op. Vandaar de consequenties overziende, met zo'n maniek tegenover je, dat ik dat maar zei. Tenslotte werd hij in de wagen nog handtastelijk ook! Nietwaar Lisetta? Hij wilde met alle geweld met z'n staatsraam onder je rokken schijnen om tussen je benen te kijken of je inderdaad wel ongesteld was."

"Inderdaad! " herhaalde Lisetta, hij vroeg me van wie het voorstel tot sexuele gemeenschap uitgegaan was. En toen ik zei dat het hele gewoonweg beïnchelyk was aangezien ik al voor de tweede dag ongesteld was, wilde hij zich daarvan niet alle geweld overtuigen. . ."

"Aha, nee ik vrolijk,- aha, meneer de agent dit was je zeker vergeten hé? Kijk hem nou eens bleek worden die ijverige spion! " Allen wenadden zich oewillekeuring tot de beroepsvooyeur. De erbarmelijke verliefdomsvanger van professie, die hoe langer hoe meer rood en daarna spierwit was geworden keek hulpzoekend naar z'n chef. De zware autoritaire man draaide zich traag van hem af en nu mij op een heel andere manier aangekleken te hebben dan toen ik binnengekwam (ik zou haast zeggen dat hij nu hij dôr begon te krijgen met wie hij begonnen was, een lichtje in



z'n stekende rechercheogen had gekregen van waanderende haat) vroeg hij Lisetta's moeder plechtig: "WIE gelooft U?"

Mama wifelde en schoof op haar stoel wat heen en weer zodat ik kon zien dat haar dochter die benen van geen vriend had. Moeder, dacht ik toen zeer toepasselijk, wat heb jij een paar lekkere geile poten onder je verukkelijke reet! Hetgeen me inspireerde om haar vlug: Denk erom hoor, het gaat om de één van je dochter!" toe te roepen, waarbij ik haar vlammand van verontwaardiging samblakte, onderbussen overwegend hoe goddelijk het zou zijn deze klokke merrie te bestrijgen en goed-diep-door-te-neuken, in gedachten zag ik al schokkend van mijn rhythmische wilde stoten en haar hoofd wezenloos op-en neer schudden als van een ledopop. Gek, dat ik dat nu juist moest denken, maar eerlijk ik dacht het. De vader zat er wat suffig bij, hij knikte vaagjes toen zijn vrouw me dwingerig aanzag en zeer beslist: "Ik geloof jcl!" tot mij sprak. "Welnu, -en ik toen concreet, - dan is daar de koning wel mee af!" Ik kon achter niet nalaten mijn vernieligendste blaftroef als sluitstuk uit te spelen en opstaande zoi ik tot de heren vrienden en helpers van de burgery: "Latet we maar blij zijn dat het zo is gelopen heren, want anders had ik geflist dat Lisetta onderzocht zou worden door een dokter die onvermijdelijk de nog volkomen intactzijnde maagdelijkheid van dit keurige meisje zou constateren. . en dat- bedoel ik niet een keepdringende Benny Hillblik in de richting van de paartjejager- zou een moeit doew voor je betekend hebben vriend! En vertellen jullie DAT maar aan de Officier!

Inwendig stikkend van het lachen verliet ik samen met de drie anderen de politiepost, een verslagen, zwijgende en volkomen afgebluste groep mislukte texarangers achterlatend.

Ik bleef juist niet lang nathullen maar gaf Lisetta voor de rest van de middag vrijaf, zodat ze wat kon bijkomen van de schrik. Fluisterend nad ik huiswaarts en vond de wereld lief.

"S'wonda ging de telefoon. Het was Lisetta's moeder. Of ik even langs wilde komen, als ik tijd had, om nog eens even die rare aangelegenheid te bespreken en af te ronden. . Ze had namelijk niet eerder gebeld dan dat haar man weg was, daar hij niet van die dingen hield en iedere storing in zijn regelmatige leven als een intrusie op z'n geregelde bestaan betrachtte. Hij had door die affaire zijn wekelijkse zakenreis al een halve dag moeten uitstellen, maar nu zouden we onder ons zijn, want Lisetta was ook al naar bed. Terwijl ze sprak hoorde ik een erotische opwinding in haar stem. De hele zaak scheen haar aan het denken gezet te hebben wat voor vermassingen het leven nog te bieden had.

Dit onderweg overwegend scheen mijn lul m'n gedachten gevolgd te hebben want toen ik uitstapte voelde ik hem dik en lobbig-halibel tegen mijn broek leunen. Pijn dat er film is? Pijn dat er lullen zijn? Pijn dat er kutten zijn. Pijn dat er tie. . Ze deed open. Een moment stonden we









zwijgend in de nogal nauwe voorgang tegenover elkaar. Ik rook haar geur, at haar parfum en was me ineens bewust van de gezonde rijpheid van haar 33 volle jaren. Ze keek me wat olijf verwijtend aan en terwijl ze me grijns een speelse duw met haar buik gaf, wat haar lichaam soepel golven deed, zei ze: "Nou zeg, alsof ik niet gewoeld heb dat je toch wat met m'n dochter hebt, je hebt zeker wel gezien dat ze de benen van haar moeder heeft. Of niet soms?" En dastel danste ze voor me uit de gang door. Ik zag dat ze een hele korte babydoll droeg en even dacht ik dat deze benen nog meer ontroerden dan die van Lisetta.

Dit waren nu werkelijk pas benen waar echt, maar dan ook echt niets aan maskerde. Een kniesoor vindt altijd wat te moppen, maar wat hier aan onthield kon je gerust in je oog wassen. Of verbergen onder de nagel van een parkietenpootje, het beestje zou het niet gemerkt hebben. Ik zag het al, het kwam door de als met een kunstenaarshand gesneden schillerspezen die adembewegend scherp afgetekend in de bekoorlijkewelving van crèmekleurige kuilen overgingen. Door de appetijtelijke huid, werd je gelijk bloeddruppelsgierig hoe dan haer lichaam er wel uit moest zien. Mannequinen visidinen kwamen in mijn zweelvoedend brein op. Ik begreep er eigenlijk niets van.

Ging dat dan allemaal zo maar, zonder inhouding, zonder de anders toch altijd zo nodige veroveringsact.

Nou ja, het ging. Zomaar, je waardeert zulke dingen meestal pas als je er later aan terugdenkt overwoog ik. Vandaar dat ik me goed wakker schudde en besloot de werkelijkheid ten volle te ondergaan. Intussen was de vrouw een kamersuite binnengeslopen die voor de helft uit slaapkamer bestond. Er ging een uitnodigende rust van het stille passief uit dat in de rose schemering zichtbaar was. Rose satijn met zwarte zijde afgestipt en zilverige kussens omgeven door een langpluimigerig wit tapijt. Dat had ik niet verwacht, ik was even verbluft. Ze merkte het terwijl ze me met halfgesloten ogen liggen op een charieelongue gadesloeg. Een elektrisch stroompje kroop kletterend door mijn buik toen ze met een lange vingernagel plagend over mijn gulp krabde. "Nou zeg, doe niet zo onkennig, ik weet genoeg van Lisetta hoef!" Verbouwereerd vond ik een voordrappel door mijn streng aarden. "Kom maar" fluisterde ze,- grote neukman...!" Ze lag met een been opgetrokken en -o jesus nog toe- ze had een fel giftig blauwgroen broekje aan dat haar rose kleine kutje vrijliet! De plotseling confrontatie met dat wat ik heitbegerde deed mijn jongeheer vurig steigeren. Jullie weten allemaal dat je lul op verschillende manieren stijf kan staan Soms is hij gespannen hangt en hard als een bûkkel. Het minst prettig overigens. Met een slappe lul kun je ook knarkomen, ook dat, vrienden weten we allen. Kan soms heel lekker zijn maar duurt niet lang. De idealistische hulkenstaand bestaat uit een massive warme rubberen staf die gepapbonneerd is met een aangesauw

sandoerde zachte schaumgummilaag van gevodigde huid. Meestal verkregen na vijf goede neukenpartijen over een hele dag verdedigd (dus niet achter elkaar: hij moet gelegenheid krijgen om zich te herstellen, maar iedere keer beter terug te komen!) Dikwijls ook heb je dat effect na een rukke slapnacht. Ik weet dat het vulgaar klinkt, maar het hoort tot de dingen des levens. Welnu, mijn snikkel was behoorlijk in de running dus was hij op zijn best. M'n eikel leek dan ook wel minstens de helft dikker dan tijdens een normale doorsneeerectie en dat gaf me zo'n vrijmakend heerlijk ongegeneerd gevoel toen ze mijn levende ploertendoder uit mijn pantalon liet springen. "Och," stamelde ze, - wat is hij mooi, ik vind hem gewoon mooi, net een pruillend babyhoofdje met één oog." Met haar wipwinger tipie ze op het gaaitje en een kristalhelder kleverig druppeltje maakte een trillend draadje tussen haar vinger- en mijn lultop.

"Wat robuust, wat mannelijk... ." lispelde ze, - mag hij zijn kleine vrouwtje even goddag zeggen? " Ze legde haar benen zijdelings over me heen en op mijn zij liggend stak ik hem er voorzichtig een centimeter of wat in.

Ze kreunde klagerig. "Mmmmm, dat rondje, oh wat záilig. . ." Met geroutineerde bewegingen had ik ondertussen m'n textiel van me afgeschropt en het feit dat ik half gekleed was, van boven normaal formeel, maar van onderen vrij in de lucht met alle blote huid gaf een moordadige sensatie bij deze jofele temperatuur die in het vertrek heerste. Ergens kwam een weemoedige Chopinmuziek vandaan en ik, die de klassieken zeer waardeerde hoewel mijn hart naar de jazz uitging, werd gewaar dat de hele entourage samen met deze gele huilklinken uit het verleden een enorme stimulans vormden voor het neuken met een vrouw die moeder was van een andere. "Doe het maar leveling" zei ze "Doe het NU, o- m'n schat wat is ie gróódt. . ." Nou ja, het was logisch dat ik hem er helemaal in ging steken. Ze had een lieve kut. Een nobele zachtevluygendoos met toch genoeg warme-zachttige fluwelen weerstand met pietende knijpingen. Ik voelde hoe ik helemaal los werd, zo ging ik er in op. Mijn eikel werd myn hoofd dat vrij en onhandig doordrong in de geheimdope geborgenheid van de vleesschelp in haar buikoorlijke baik. Het prutteerde zacht, iedere keer als ik op en neergang. Maar ik deed het langzaam met grote diepdoorzilende steken. Toch ging ons temperament er gelijktijdig met ons vandoor. We konden het niet tegenhouden. Onze bewegingen werden vanzelf vlieger, onstuimiger, heftiger. En op een gegeven moment waren we ons niet meer bewust van wat we deden. We gingen in een klatende hemel van strelende warme verrukking die ons aan alle kanten omvat.

Nauwelijks droeg het nog tot ons door dat we woorden en klanken begonnen uit te stoten. Woorden van woeste gelijkheid. Klanken van leugeloze oeddrift. Ik kan dit niet opschriften. Het zou foutech moeten gaan. Onze monden hadden elkaar gevonden en we dronken gulzig en bruut elkaars speeksel, waarbij onze tongen, lippen en tanden verhit met



elkaar in stoeiend gesprek waren. Toen het hoogtepunt naderde dachten we dat wt de oppersle zaligheidsdood gingen sterven en het kon ons niet schelen als het werkelijk zou gebeuren. Uit mijn borst welde een overwinningsskreet op die uit mijn buik scheen te komen en via mijn maag en borstholte spoedend zich een weg naar buiten baande. Als uit de bodem van mijn wesen, waar ik leefde. Haar smarteroep ging erin verloren en het klonk als een tweestemmig majeur en gelijk mineurnoot. Het was de volkinding.

Toen we uitgetierd waren en ik met kloppend hart en nakloppende lul, nog steeds in haar zoete foudrai, lag uit te hagen rechtsteerde ik me het wonder dat over me gekomen was. Maar was het eigenlijk wel zo'n wonder. Ik had gewoon te doen met een vrouw die precies wist wat ze wilde en evenals haar dochter weinig plijtplegingen der conventie in acht had genomen. Haar dochter. . .Ik rook Lisetta's parfum. Haar moeder scheen mijn gedachten te raden. Ze glimlachte. "Ja, lieve jongen, ze heeft al die tijd mogen toekijken. Omdat ik het zo in je waardoor dat je haar maagdelijkheid in tact hebt gelaten en ze toch wilde weten wat het was. . .Kom maar te voorschijn hoor schat!" Maar daar stond zo al. In haar nachtipponnetje, samen met haar zusje van twaalf. Beiden hadden hoogrode kleurtjes en stonden in oestgestrengd achter ons. "Dus dat was nu NEUKEN! ?" zei de kleine. "God, wat moet om jullie te zien. . ." zei nu ook Lisetta. Haar moeder lounde hu op een elleboog achterover en rekte haar een sigaret. "Neeuwnee!" wuifde ze m'n angst weg. "Onze Pap staat hier helemaal buiten hé kinderen? Die heeft het vél te druk met zakendoen. . ! " Alle drie lachten ze samenzweerderig.

"En morgen begint Lisetta met de pil en over een maand mag ze ook, hé schat.

Ze had zich zacht van me afgetrokken en hing halfslijf, nattig te roken op mijn dij. "Zó en doen jullie nu je plichten als gastvrouwetjes eens en was onze heerlijke neukboer z'n kostelijke instrument helemaal met warm water en doucheschuum. . ."

Terwijl rappe kloekijverige handjes me een nabehandeling begonnen te geven die me van een dreigendgumiende onrust overtuigden ratelend-lierend-laakend gesl liet worden, zonk ik verblijsterend achterover en het maar niet me doen, terwijl óén gedachte in vlammende drukletters al het andere verdronk. "Godverdommenogantoe! - dacht ik,- Dat kan wat worden! ?"

















































Rietenpiet

GEONVERBETRUIKELIKE GEILE BEEREN VAN DE CHICK-PIET-PIETER

NET ALS IN DE EINDELLOZE
TELEVISIESERIE „PHILIPS-PHILACE“
SEVEN WU U NOG EVEN
DE LARSTE SCENE
VAN HET
VOORAGRAANDE :

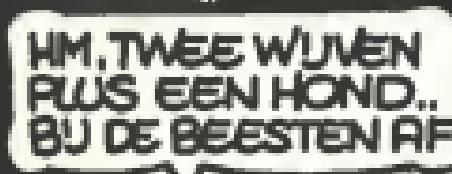
DEE, IK WIST
NIET DAT 'N
HONDELUL
ZO GROOT
WAS, IK WORD ER
VERDOMME BLOEDGEIL VAN...

WATEEN
LANGE BIOTE...
AAAAAAHH...

WORDT
VERVOLGD

TREK 'M
NIET
WEG
PIET

VERZAK
HU ZIT
VAST



IK WEET WAT
JONGENS !

TERWUL
PIET MEE
LEKKER IN
MUN KONT
NEUKT
LIKT RAKKER ALS
'N RAZENDE DE
KUT VAN RIET !

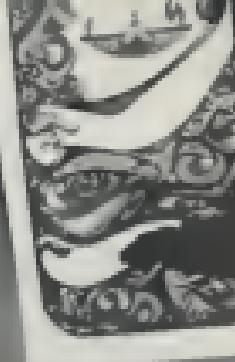
PIET - OH -
IK GELOOF
DAT IK
PLASSEN
MOET
HOOR ...

WAT EEN LEUKE
AFLEIDING !

FIJN .. LAAT
HET MAAR
OVER
ME
HEEN -
OPEN SONJA

WORDT
VERVOLGD !





19.1







